

Kollegiala nätverket permanentas

II I fredags beslutade Läkarförbundets centralstyrelse att det kollegiala nätverket ska bli en permanent verksamhet.

Kollegialt nätverk startade som ett projekt 1998 efter önskemål från förbundets medlemmar. Idag fungerar ungefär 140 läkare över hela landet som kollegiala rådgivare.

Deras uppgift är att vara samtalspartner och lyssnande medmänniska när en kollega tar kontakt för att få stöd eller råd. De som ringer får vara helt anonyma om de vill. Nästan två tredjedelar av de som kontaktade en kollegial rådgivare

2000 hade arbetsrelaterade problem, 13 procent av alla samtal gällde ansvarsårenden, 16 procent gällde mobbning och 8 procent gällde utbrändhet. Men så många som 25 procent av ärenden var av privat karaktär, till exempel relationskriser.

Under de år som nätverket har funnits har antalet samtal stadigt ökat från 186 samtal 1998 till 441 samtal i fjol. Inger Löfvander som är central samordnare för det kollegiala nätverket gissar att siffran för 2001 blir ännu högre.

– Dessutom ringer många läkare till

oss centralt, säger Inger Löfvander.

– 25 procent av de samtal som är rent stödjande, de andra är mer upplysning om själva nätverket och vilka som är rådgivare ute i landet.

Vem som blir kollegial rådgivare beslutas av den lokala föreningen, men det är inget som hindrar att den som är i behov av samtal kontaktar en rådgivare i en annan del av landet. Hela listan på rådgivare går att hämta från Läkarförbundets hemsida www.slf.se.

Sara Hedbäck

Pensionerade läkare ska ge råd åt pensionärer

II Samfundet Äldre Läkare (Säl) blandar lek och allvar: Konstresor, Nilenseglatser och fullmäktigemöten. Nu hoppas man också kunna göra en frivillig samhällsinsats för andra pensionärer.

Samfundet äldre läkare planerar att erbjuda rådgivning till andra pensionärsföreningar.

– Pensionärer har det inte alltid så lätt med sjukvårdskontakter, säger samfundets ordförande Hans Rundcrantz.

– Vi vet att de rent alltmänt är underförsörjda i medicinska frågor och vi tror att det finns en oerhörd erfarenhetsmasa att utnyttja hos våra medlemmar.

Säl bildades på 1960-talet för att tillvarata de pensionerade läkarnas sociala och vetenskapliga intressen. Säl är en intresseorganisation inom Läkarförbundet och deltar i Överläkarförbundets representantskapsmöten.

– Vi är också med i förbundets fullmäktigemöten. På det viset lever vi kvar och förbundet tar tillvara de erfarenheter som finns hos den äldre kåren.

Yrkesförbudet värsta påhoppet

Säl vill också vara en påtryckargrupp som kan »påvisa tokigheter och felaktigheter i samhället».

– Det värsta påhoppet på oss hittills är det yrkesförbud som många äldre läkare upplever när friska, duktiga och dugliga personer inte får fortsätta att arbeta efter 65 års ålder.

– Vissa justeringar har ju gjorts så att man nu har åttestupa vid 67. Men det är fortfarande förskräckligt! Vi har slagits hårt mot detta och talat om för förbundet vad vi tycker.

Hans Rundcrantz, ordförande i Säl, anlitas sju år efter sin pensionering fortfarande som öron-, näs- och halsläkare.



FOTO: JAN ANDERSSON

Men Säl roar sig också. Två gånger om året inviteras alla medlemmar i Säl till ett möte någonstans i Sverige, ett par tre hundra brukar delta.

Under mötena kan medlemmarna lyssna till föredrag om medicinska nyheter, medicinsk historia och allmän kultur.

– Sedan ett antal år tillbaka ordnas också särskilda Säl-resor, som har rönt en väldigt uppskattning. Det är allt ifrån konsertresor till Finland, tvåveckorsresor till Sydafrika, båtresor till medelhavet, seglatser på Nilen, bussturer runt Peloponnesos och konstresor till Schweiz. Det är väldigt kul!

För att få bli medlem i Säl ska du ha uppnått 65 års ålder eller ha upphört med din huvudsakliga sysselsättning samt vara medlem av Sveriges läkarförbund. Idag finns drygt 5 000 pensionerade läkare i Sverige, drygt 4 000 är med i Läkarförbundet och av dem är ungefär 2 000 med i Säl.

Sara Hedbäck

Lika rätt till ledighet för gravida föreslås

II Alla gravida kvinnor ska erbjudas ledighet de sista 30 dagarna före beräknad förlossning. Det föreslår Svensk Förening för obstetrik och gynekologi, SFOG, och Svenska Barnmorskeförbundet i ett gemensamt brev till socialförsäkringsminister Ingela Thalén.

Anledningen är den senaste tidens debatt om gravida kvinnors möjlighet till ledighet eller sjukskrivning.

Det är »inte förstäeligt att en höggravid kvinna skall behöva sjukförklarar för att få den avlastning hennes tillstånd kräver för att kunna samla kraft inför en förlossning», står det i brevet.

Mödravården rekommenderar sedan länge gravida kvinnor att vara lediga sista månaden av graviditeten. Men många kvinnor drar sig för att utnyttja föräldraförsäkringen före förlossningen. Många söker i stället läkare för att bli sjukskrivna. Men möjligheten att bli sjukskriven varierar mellan olika delar av landet. Likaså varierar de grunder på vilka havandeskapspenning beviljas.

Gränsen mellan ordinära graviditetsbesvär och sjuklig funktionsnedsättning i slutet av en graviditet är flytande och upplevs av barnmorskor, läkare och försäkringspersonal som diffus och svårdefinierad, skriver Elisabeth Persson, ordförande i SFOG, och Anna Nordfjell, barnmorskornas ordförande. De hävdar att försäkringsreglerna och de skiftande tolkningarna skapar orättvisor, merarbete och frustration. Förslaget torde vara okontroversiellt och möjligen kostnadsbesparande, skriver de.

Elisabet Ohlin